

[Holger Eriksen.]

ejendomme blive skattemæssigt bedre stillet, end de er nu.

Det rimelige ville være, at man fulgte skattekommissionens forslag om at lade ejendomsskemaet bortfalde og beregne en bestemt procent af det beløb, hvormed vurderingsværdien lå over henholdsvis under gælden, som indtægt eller udgift. Det ville være administrativt simpelt, og det ville være retfærdigt. Men jeg indrømmer naturligvis, at det ville sætte de ejere, der har købt i tillid til det tilskud, de regnede med at få gennem skattebegunstigelsen, i en meget vanskelig situation. Jeg har aldrig ønsket at ramme dem på den måde og har derfor den opfattelse, at man måtte give de pågældende en årlig kompensation i 15 eller 20 år med tilføjelse om, at denne kompensation ved ejerskifte kunne kapitaliseres og gives til den hidtidige ejer. Det ville med ét slag bringe ejendoms- og grundpriserne til at falde med den kapitaliserede værdi af de tilskud, der nu ydes. I øjeblikket driver disse tilskud priserne opad, tilsyneladende uden begrænsning. Fulgte man den angivne fremgangsmåde, ville man komme ud for et prisfald, der formodentlig igen ville fremkalde nye prisfald.

Jeg beklager i høj grad, at der ikke er stillet et forslag i den retning. Til gengæld kan jeg udtale min glæde over de udtalelser, som det ærede medlem hr. Niels Westerby fremsatte. I og for sig er der jo principielt ikke megen forskel på det, som han omtalte, og det, som jeg her har givet udtryk for. Der er bare den forskel, at efter hans forslag ville det gå sådan, at den, der havde købt til en høj pris, og som solgte efter den foreslåede dato, den 1. januar 1966, ville komme ud for et tab, og det er det tab, jeg har villet undgå. Det er derfor, jeg mente, at en sådan ejer skulle have kompensation.

Men i øvrigt må jeg mene, at man kunne praktisere noget i den retning. Og vil man ikke tage det bedste, ja, så må man i hvert fald søge at finde frem til det næstbedste, og det fandt jeg i de udtalelser, som det ærede medlem hr. Johan Asmussen har fremsat, idet han simpelt hen sagde: man må i hvert fald give de nuværende ejere et tillæg, der svarer omtrent til det, som

huslejen er steget for dem, der bor til leje, nemlig 20 eller 25 pct. eller et andet tal. Det skulle så lægges på, og for dem, der er nyvurderet, skulle man eventuelt oprettholde de 3 pct., man har i øjeblikket. Det ville medføre, at ingen fik fortjeneste, og det ville også medføre, at de nuværende parcelhusejere kom af med et beløb, der så nogenlunde svarede til, hvad lejerne er kommet af med. Nu derimod går man den vej, at man vitterlig i mange, mange tilfælde giver øgede tilskud til parcelhusejerne og, som jeg har sagt, derved fremkalder endnu højere priser, end vi har i forvejen. Jeg tror ikke, at man kan fortsætte på den måde, og jeg vil i hvert fald for mit vedkommende i udvalget vende tilbage til det ærede medlem hr. Johan Asmussens forslag til en fremgangsmåde, under forudsætning af at man ikke vælger den bedste.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne takke for den store velvilje, synes jeg, man har modtaget dette lovforslag med, selv om der naturligvis også er fremsat kritiske betragtninger og forslag til ændringer. Det er jo noget, man kan se på i udvalget; stort set har der været tilslutning.

Jeg vil gerne komme med nogle enkelte bemærkninger. Spørgsmålet om Gazasoldaterne f. eks. kan man jo tage op. Jeg kan ikke her på stående fod give udtryk for nogen bestemt løsning, men det kan da være rimeligt, når man nu prøver at løse problemet vedrørende Grønlandsarbejderne her — og vi har også i finansudvalget haft spørgsmål fremme om løsninger for andre folk, der tager ud — i udvalget at se på, om det var muligt at lave en fælles løsning.

Til det ærede medlem hr. Foged vil jeg gerne sige, at jeg ikke rigtig kan forstå bebrejdelsen mod regeringen, fordi den har taget forhøjelsen af lønmodtagerfradraget fra 400 kr. til 800 kr. med i det foreliggende lovforslag. Det ærede medlem hr. Foged henviser til, at regeringen selv har forslaget med i skitsen til en skattereform, og mener altså, at man så ikke behøver at tage det med her; man kunne vente og tage det med i den drøftelse, der kommer. Nu har jeg ganske vist selv givet udtryk for i fremsættelsestalen, at der er en sammenhæng mellem dette forslag og skattereformen, og jeg anser det også for rimeligt, at